

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/235/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202386
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813202386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922 zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s. r. o., IČO: 36862657, so sídlom Klincová 37/B, 821 08 Bratislava proti žalovanej: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1.155,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa trovy konania **n e p r i z n á v a j ú**.

Súd **zaväzuje** žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 138,44 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8.3.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.155,18 eur, úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 915,68 eur od 21.3.2009 až do dňa zaplatenia, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 915,68 eur od 21.3.2009 až do dňa zaplatenia a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 16.3.2006 (ďalej len zmluva o úvere) bol žalovanej poskytnutý úver splatný v 48-ich mesačných splátkach vo výške 53,64 eur. Žalovaná túto povinnosť nespĺnila a neuhradila sumu 915,68 eur. Žalovaná porušila ustanovenia článku III všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bola povinná mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Uvedené ustanovenia žalovaná porušila tým, že bola v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.3.2009. Podľa článku 12. bod 12.3 všeobecných obchodných podmienok je žalovaná povinná zaplatiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania. Žalovaná pohľadávku navrhovateľa neuhradila ani čiastočne. Pohľadávka žalobcu ku dňu spisania žaloby predstavuje sumu 1 155,18 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 915,68 eur, zmluvnej pokuty, odkúpených poplatkov vo výške 0,00 eur. Žalovaná je ďalej povinná zaplatiť 9,5% ročný úrok z omeškania zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.3.2009 do dňa zaplatenia a úrok vo výške 0,05% zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.3.2009 do dňa zaplatenia. Dňa 11.06.2012 uzavrel žalobca ako postupník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právny nástupca spoločnosti Tatra Credit, a.s.) IČO : 35 923 130, ako postupcom, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená splatná pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o úvere vo výške 1 155,18

eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej listom, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky žalobcu a vyzval žalovanú na jej zaplatenie. Žalovaná v stanovenej lehote pohľadávku žalobcu nezaplatila.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pôžičke zo dňa 16.3.2006, Všeobecným obchodnými podmienkami pôžičky poskytovanej spoločnosťou Quatro, a.s. a Všeobecnými obchodnými podmienkami Zmluvy o úvere poskytovanými spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., listom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 19.6.2012 adresovaným žalovanej, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.6.2012 spolu s prílohami k zmluve o postúpení. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 16.10.2013 spolu s prílohami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka doručeným súdu dňa 21.5.2013, písomným podaním vedľajšieho účastníka na strane žalovaného doručeným súdu dňa 27.9.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Postupca Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa 16.3.2006 Zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 50.000 Sk pri mesačnej splátke 1.616 Sk, ktorú mal žalovaný uhradiť 46 mesačnými splátkami.

Žalovaná ako klient prehlásila, že súhlasí so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa článku I. bod a) Všeobecných obchodných podmienok, účastníci tejto zmluvy v postavení klient ako navrhovateľ zmluvy a po jej uzatvorení dlžník a obchodná spoločnosť Quatro, a.s. ako veriteľ sa v súlade s ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, dohodli na týchto všeobecných obchodných podmienkach zmluvy o pôžičke (ďalej len obchodné podmienky).

Z článku II. bod a) Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že klient podáva návrh na uzavretie zmluvy o pôžičke na príslušnom formulári spoločnosti.

Z článku IV. bod a), Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že veriteľ poskytne pôžičku dlžníkovi tak, že prevedie dohodnutú čiastku uvedenú vo finančnom plnení tejto zmluvy na obchodného zástupcu uvedeného v zmluve o obchodnom zastúpení počiatočnú platbu uhradí dlžník obchodnému zástupcovi priamo v predajni.

Podľa článku V. bod a), f) Všeobecných obchodných podmienok dlžník je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v termínoch určených splátkovým kalendárom. Deň splatnosti mesačných splátok je stanovený v splátkovom kalendári. Splátka je uhradená v deň pripísania na účet veriteľa.

Z článku VIII. bod k) Všeobecných obchodných podmienok zmluva o pôžičke, obchodné podmienky zabezpečovacie vzťahy, vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia Občianskym zákonníkom a podporne Obchodným zákonníkom.

Podľa článku VIII. bod c), d) Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že v 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje o zmluvnú pokutu vo výške 10% z tejto dlžnej čiastky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade oneskorenia s úhradou jednotlivých splátok je dlžník

povinný zaplatiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty i úrok z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej čiastky za každý započatý deň oneskorenia.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.6.2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka. Uvedené je zrejmé z prílohy k predmetnej zmluve, kde je špecifikovaná pohľadávka voči žalovanej jej osobnými údajmi, číslom zmluvy a celkovým zostatkom úveru.

Listom zo dňa 19.6.2012 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., postúpila ku dňu 18.6.2012 svoju pohľadávku, ktorá jej vyplýva zo Zmluvy č. 720584 zo dňa 16.3.2006 v celkovej výške 1155,18 eur spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, na žalobcu. Žalovaná je povinná záväzky zo Zmluvy ktoré sú ku dňu 19.6.2012 vo výške 1437,12 eur spolu s príslušenstvom plniť výhradne žalobcovi.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 15.10.2013 žalobca uviedol, že žalovaná suma pozostáva z nesplatenej časti úveru, sumy zmluvných pokút vyčíslených podľa článku VIII. všeobecných obchodných podmienok. Žalovaná sa v zmluve zaviazala uhradiť úver vo výške 2467,50 eur v 48. mesačných splátkach vo výške 53,64 eur. Ako vyplýva z predloženého dokumentu poskytnutého právnym predchodcom Vyčíslenie pohľadávky žalovaná uhradila splátky vo výške 1501,91 eur. Neuhradená cena úveru je vo výške 915,68 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním a žalovanej tak vznikla povinnosť zaplatiť zmluvné pokuty podľa článku 12 Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaná suma vo výške 1.155,18 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 915,68 eur, sankčnej pokuty vo výške 181,50 eur, pokuty za vypovedanie vo výške 58,00 eur.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 1155,18 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 21.3.2009, pričom žalobu na súd podal až dňa 08.03.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu a zároveň ide o spotrebiteľský úver, keďže ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme pôžičky poskytnutej pôvodným veriteľom. Zmluva bola uzatvorená 16.3.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihlíadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Aj keď žalovaná nevzniesla námietku premlčania a v predmetnej veci sa nevyjadrila, námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jej podporu. Úlohou súdu bolo preto v prvom rade sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodíť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zvážiť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2012, sp. zn. 2 Obdo 27/2012).

Súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom ako úkon, ktorý je jednoznačne na prospech žalovanej, keďže v danom prípade jej prinesie plný úspech v spore.

K možnosti vzniesť námietku premlčania vedľajším účastníkom súd poukazuje napríklad na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. augusta 2012, sp. zn. 15Co/169/2012, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že vedľajší účastník pomáha odporcovi v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi iným aj obranu vo forme vznesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou podstatou procesným úkonom, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t. j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmier, zobral návrh späť a pod.. Podstavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho podstavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. V konaní nebol zistený ani výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania, naviac odporca 1/ taktiež vznesol námietku premlčania. Konanie vedľajšieho účastníka je tak na prospech odporcov.

Z podania žalobcu doručeného súdu dňa 16.10.2013 a špecifikácie žalovanej sumy vyplýva, že predčasná splatnosť pôžičky nastala ku dňu 20.3.2009, kedy ako dátum posledného predpisu splátky pôžičky je uvedený deň 20.3.2009. Najneskôr k uvedenému dňu nastala predčasná splatnosť pôžičky. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala plynúť najneskôr dňa 21.3.2009 a uplynula dňa 21.3.2012. Súd teda toho názoru, že ako vyplynulo z predloženej špecifikácie, pôžička bola zosplatnená predčasne a jej splatnosť nastala už dňa 20.3.2009. Uvedené vyplýva aj zo samotnej žaloby, v ktorej žalobca uvádza, že žalovaná porušila povinnosť splácať mesačné splátky pôžičky tým, že bola v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.3.2009 a zároveň žalobca požadoval úrok z omeškania z celej sumy splatnej pôžičky odo dňa 21.3.2009 do zaplatenia. Žalobca teda považoval deň 20.3.2009 za deň splatnosti celej pôžičky. Uvedené podporuje aj skutočnosť, že ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 11.6.2012 už bola žalovaná podľa špecifikácie žalovanej sumy 1169 dní v omeškaní.

Nárok žalobcu voči žalovanej je tak podľa názoru súdu premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 8.3.2013.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Keďže trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať uplynula dňa 21.3.2012, vedľajší účastník na strane žalovanej dôvodne vznesol námietku premlčania, súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešná žiadne trovy konania nevznikli ani zo spisu nevyplývajú, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, tak v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovanej, ktorá bola v plnom rozsahu úspešná, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Podľa názoru súdu má právny zástupca vedľajšieho účastníka nárok na trovy právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 1155,18 eur, ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 122,82eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. je v roku 2013 vo výške 7,81 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia 61,41 eur + RP 7,81 eur

- písomné podanie zo dňa 27.9.2013..... 61,41 eur + RP 7,81 eur

Spolu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal súd náhradu trov konania vo výške 138,44 eur.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov

právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde tento účastník vzniesol námietku premlčania, ktorá znamenala pre žalobcu neúspech v spore v celom rozsahu. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.